

побѣснѣха да колятъ и мжчатъ мир-
нитѣ хора въ града. И азъ се ре-
шихъ да дойда при васъ, та кол-
ното ми сж силитѣ да ви помагамъ.

— Браво, юнакъ! — просълзенъ
отвърна войводата. — Ами какъ се
казвашъ?

— Димитъръ. Хаджи Димитъръ
Асеновъ. Още малкъ сж ме водили
на хаджилтъкъ, та толкова младъ
сѣмъ станалъ хаджия...

Голѣмиятъ коледенъ бѣдникъ въ
огнището весело запрашѣ. Хиляди
палави искри полетѣха изъ стаята.

Войводата Панайотъ Хитовъ по-
клати унесено глава и промѣлви:

— Ще дойде рождество за на-
шия народъ. Ще се роди скоро Спа-
сительтъ, щомъ българскитѣ младе-
жи сами започнаха да ни търсятъ
и да ни помагатъ.

Следъ осемъ години Хаджи Дими-
търъ самъ поведе чета по Балкана.
Той продължи дѣлото на първия си
воевода и учителъ Панайотъ Хитовъ
и падна въ бой съ турцитѣ на Бу-
злуджа.

Змей Горянинъ.

АНГЕЛЪ

КЪНЧЕВЪ

На Левски пламененъ помощникъ,
приятелъ, ученъ съ духъ крилатъ,
ти, Кънчевъ, въ робски дни и нощи
пробуди градове, села!

Животътъ тебъ се не посвиди:
попадналъ въ турскитѣ ржце,
ти, за да скриешъ бунта идешъ,
прониза своето сърдце!

Почивай въ гроба сънь спокоенъ,
духътъ не тлѣе и въ прѣстѣта,
а твоятъ примѣръ тѣй достоенъ
сияй надъ живитѣ въ свѣта!

Ненчо Савовъ.